

สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग

ประดู่ป่า

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Pterocarpus macrocarpus</i> Kurz
ชื่อวงศ์	FABACEAE
ชื่ออื่น ๆ	จืดอก (เงี้ยว-แม่ฮ่องสอน), ฉะนอง (เชียงใหม่), ตู่ หรือตู่ป่า (ภาคเหนือ), ตะเลอ เตอะเลอ (กะเหรี่ยง-แม่ฮ่องสอน), ประดู่ป่า (ภาคกลาง), ประดู่เสน (ราชบุรี และสระบุรี)
ชื่อสามัญ	Burmese Rosewood, Burmese Ebony, Burma Padauk, Nara.
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้นขนาดใหญ่ สูงถึง 30 เมตร ผลัดใบ เรือนยอดทรงกรวย หรือรูปไข่ เปลือกนอกหนา สีน้ำตาลอมเทา แตกหยาบ ๆ เป็นร่องลึก ใบประกอบขนนกชั้นเดียว เรียงสลับ ใบย่อย 7-9 ใบ ใบรูปขอบขนานแกมรูปไข่ กว้าง 4-5 ซม. ยาว 6-10 ซม. ปลายใบแหลม โคนใบมน ขอบใบเรียบ เส้นแขนงใบข้างละ 11-17 เส้น ก้านใบยาว 3-5 ซม. ดอก สีเหลือง กลิ่นหอม ออกเป็นช่อแบบกระจุก ตามซอกใบใกล้ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงเชื่อมติดกันเป็นรูปถ้วย มีขน กลีบดอกรูปถ้วย แยกเป็น 5 แยก ดอกบานเต็มที่กว้าง 5-8 มม. ผล เป็นฝักแห้ง ทรงกลมแบน มีปีกล้อมรอบ 4-6 ซม. มีขนปกคลุม ทั่วไปมี 1 เมล็ดต่อผล
นิเวศวิทยา	ป่าเบญจพรรณยกเว้นภาคใต้ สูงจากระดับน้ำทะเล 100-600 เมตร
ประโยชน์	ใบ พอกบาดแผล แก้ผดผื่นคัน เปลือกต้น แก้ท้องเสียและให้น้ำฝาดสีน้ำตาล ใช้ย้อมผ้า ปุ่มประดู่มีลวดลายสวยงาม